

חוט של חסד

הגליזון לכל בית יהודי | בנשיאות הררה"צ שלום ארוש שליט"א | פרשת בהר בחוקותי | כ"ד אייר תשע"ז (20/05/17) | גליזון 519

ונתתי שלום בארץ ח"א

אותו. וכאשר אדם לא שמח בבן זוגו הוא למעשה אומר לה: 'אני לא רוצה לעבוד אותך. לא מתאים לי לעבוד עבודה כזאת. אני רוצה לעבוד אותך כמו שאני מבין וכמו שאני רוצה ולא כפי שאתה רוצה'.

אהב את המלאכה

אדם שרואה בבן זוגו חסרונות שמפריעים לו – מה עליו לעשות? עליו להתחזק באמונה שלימה שהצער שיש לו, אינו מבן זוגו אלא מה' יתברך, ובן הזוג הוא רק מקל. וממילא, לא לשנוא אותו, אלא להטיב לו, ולרחם עליו, ולעזור לו, ולכבד אותו בכל כוחו. ולגבי הצער שלו – יפתור את הבעיות שלו עם הבורא שהוא מחזיק את המקל, כי כל העסק שלו הוא רק אתו יתברך.

ומה העבודה שלו שהבורא רוצה ממנו? העבודה היא להרבות בתפילה, כי אפשר להשלים כל חיסרון על ידי ריבוי תפילה, וה' הביא עליך צער מדויק בשביל לעורר אותך לתפילה שתרבה בתפילה חצי שעה בכל יום על החסרונות שאתה רואה בבן הזוג. ותבקש מה' דעת ואמונה ושתזכה להבין מה עליך לתקן ומה ה' רוצה ממך. ולפני הכול, תגיד הרבה תודה רבה לה' על כל החסרונות שאתה רואה בבן זוגך שהם המעוררים אותך לעבודתך ולתיקונך.

ועל פי זה, נבין לעומק ממה נובעת המציאות שאדם לא שמח בבן זוגו, ורב אתו, ומתלונן עליו בלי סוף, ומרגיש מקופח, ומנסה לשנות את המצב בכוחו ועוצם ידי על ידי מריבות והערות וגערות. העומק בזה הוא שהאדם לא רוצה לעבוד! הוא לא רוצה להרבות בתפילה! הוא לא רוצה לעשות מה שמוטל עליו! מי שרוצה לעבוד את ה' ולהתקרב לה' – שמח בכל מה שה' יתברך מעורר אותו ומחזק אותו ודוחף אותו להרבות בתפילה, וקל לו לשמוח בכל חיסרון, ואדרבא, זו שמחתו, שיש מה שמעורר אותו לעבוד. אבל כשאדם בפנימיותו **המשך בעמוד 3**

יום שישמח בחלקו, שיאמין שכן זוגו, כמו שהוא, על היתרונות ועל החסרונות – זה חלקו שבחר לו ה', וישמח בחלק שה' בחר לו, כפי שנלמד.

כלל באמונה

ישנו כלל יסודי באמונה: כל טובה שקיבלת מבני אדם, עליך להאמין שזו טובה שהגיע אליך מאת הבורא, ועליך להכיר טובה לבורא ולחוש את אהבתו, והבורא רוצה ממך שתכיר טובה גם לצינור שדרכו קיבלת את הטובה ותהיה אסיר תודה כלפיו ולעולם לא תכפור בטובתו ולא תשיב רעה תחת טובה; וכל רעה שקיבלת מבני אדם, עליך להאמין שזו רעה שנגזרה עליך מאת הבורא, והאדם הוא רק מקל, ואין לך שום עסק עם המקל, אלא אך ורק עם הבורא. לבעל אמונה אין שום יחס שלילי כלפי האדם שנבחר להיות מקל. הוא לא כועס עליו, ולא שונא אותו, וכל שכן לא נוקם בו, אלא רק מרחם עליו שהוא נבחר להיות מקל.

והכלל הזה הוא היסוד של כל ה'שלום בית'. אדם ששמח בבן זוגו – הוא בוודאי שמח ביתרונות. זה פשוט. ועליו להרגיש בזה את אהבת הבורא אליו ולומר לו תודה, וגם להכיר טובה ולומר אינסוף תודות לבן הזוג.

אבל העיקר הוא לדעת איך להתייחס לחסרונות. היחס הנכון לחסרונות הוא שהחסרונות האלה שהוא רואה בבן זוגו, זה הדבר הכי טוב עבורו וזו בדיוק השליחות שבשבילה בא לעולם – לעבוד ולתקן את הנקודות האלה ורק דרכן יגיע לשלימות ולתיקונו ולתכליתו.

כי החסרונות שרואה בבן זוגו – זו העבודה שה' רוצה שהוא יעבוד

וכן למדנו, שבית שיש בו שלום בית – הגן עדן הוא רק סניף של הבית הזה; ובית שאין בו שלום – הגיהנום הוא רק סניף של הבית הזה. אם כן ברור שמוצר את ההבדל זה רק האמונה.

אדם צריך להאמין בה' יתברך ובהשגחת ה' יתברך עליו, שה' משגיח על האדם ועושה הכול לטובתו, לצורך התיקון שלו. ולכן אדם חייב להאמין שה' בחר לו את בן\בת הזוג שלו, וה' הפגיש אותו עם בן זוגו, וחיתן אותם, כי ה' יודע שאך ורק עם בן הזוג הזה יוכל להגיע לתיקון שלו ולשלימות שלו. זה בן הזוג הכי טוב עבורו.

והביטוי הישיר של האמונה הוא שכל אחד מבני הזוג שמח בחלקו שהוא בן זוגו. והמושג 'שמח בחלקו' הוא שמחה שלימה, גם ביתרונות וגם בחסרונות. והשמחה הזו היא אמונה כי הוא שמח בבן זוגו, כי הוא מאמין שזה חלקו שה' בחר לו, והכול לטובתו. וכל אחד מבני הזוג צריך להתפלל יום

בתזילת פרשת בחוקותי ה' מברך את עם ישראל ברכות נפלאות לשפע ולכל טוב, אבל זה עדיין לא מספיק כמו שאומר רש"י: "שמא תאמרו, הרי מאכל הרי משתה, אם אין שלום אין כלום!" לכן, לאחר כל הברכות מברך אותנו ה': "ונתתי שלום בארץ" ולומד מכאן רש"י: "מכאן שהשלום שקול כנגד הכול, וכן הוא אומר 'עושה שלום ובורא את הכול'". ואומרים המפרשים שאין הכוונה כאן לשלום עם האויבים אלא לשלום בינינו שלא יהיה פירוד לבבות, ושייטע ה' בינינו אהבה ואחוה שלום ורעות (אב"ע, רמב"ן, אור"ח).

וכדי לזכות שיהיה שלום ואהבה בין כל עם ישראל, עלינו להתחיל בהשכנת שלום בתא המשפחתי. השלום העיקרי שנדרש מאתנו הוא שלום בתוך ביתנו, שלום בין איש לאשתו, ובין הורים לילדים. וכשילדים גדלים בבית עם שלום הם בריאים בנפשם והם בעצמים מרבים שלום בעולם כולו.

שלום באמונה

צריך לדעת שכל שלום הבית של האדם מבוסס על אמונה בה' יתברך. כבר למדנו פעמים רבות שיש בעולם הזה רק שתי אפשרויות: 'או אמונה או גיהנום'.

בס"ד

ליל שבועות באומן- תשע"ז

סגולה לבנים אל תפספס!

הרב ארוש מתפלל בלילה המסוגל לישועות

02-5812210

שער משוה יצחק

המשך דבר ראש הישיבה

לא רוצה לעבוד את ה', אלא הוא רק רוצה 'שקט בחיים' – אין סיכוי שישמח בנן זוג, ואז השקט והשלווה ממנו והלאה.

לראות את ה'

אדם שלא רוצה לעבוד – פירושו שרוצה לקבל שכר בחינם בלי לעבוד, וזה נקרא 'נהמא דכיסופא'. כל הסיבה שלמענה הנשמה שלך נשלחה לעולם, היא כדי שתקבל שכר על ידי העבודה שלך ולא בחינם – ואתה רוצה לקבל בלי עבודה?! לא רק שאתה צריך לעבוד, אלא אתה צריך לשמוח בעבודה – זו הזכות שלך, זה התיקון שלך, זו השלימות שלך. תעמוד ותתפלל. בלי זה אין לך בכלל מה לחפש בעולם הזה.

ועיקר התפילה והעבודה היא לזכות לראות את ה'. כי האדם בא לעולם הזה לתכלית אחת ויחידה: להאמין בה'. ולהאמין בה' פירושו לראות את ה' בכל רגע בחיים. וכל החסרונות שאדם רואה בנן זוג – התכלית שלהם היא אחת: שיזכה לראות את ה', שיזכה לאמונה שלימה. כי בדור הזה ה' רוצה לגאול את עם ישראל והגאולה תלויה באמונה, לכן ה' לא מוותר לאף אחד ורוצה מכל אחד ואחת אמונה שלימה.

הגדרה חדשה

לכן הגדרתי הגדרה חדשה לשלום בית: אם אתה רואה את ה' – יש לך שלום בית; ואם אתה לא רואה את ה' – אין לך שלום בית.

והביאור הוא כך: לראות את ה' פירושו הוא שבכל הטוב שבנן זוגך עושה לך – אתה רואה שה' עושה לך את זה ומיטיב אתך; ובכל הרע והחסרונות – אתה רואה שה' רוצה שתעבוד ושתתפלל, ובנן הזוג הוא רק מקל, ואתה לא צועק על המקל, ולא מתווכח עם המקל, ולא על המקל, ולא מאשים את המקל, ולא מתכבין על המקל. אתה רק מכיר לו טובה על הטוב שה' עושה לך דרכו, וזהו. ומכאן ואילך, אתה עושה את העבודה שלך ושמח בחלקך ובעבודה שלך ומודה לה' על כל החסרונות שהם השלימות שלך. זה נקרא אמונה שלימה המביאה לגן עדן בעולם הזה ולשלום אמתי. ה' יזכנו.

ממכת שמת *love* ומאורכ *לכל בית ישראל*

אוריאל

נא להתפלל לרפואת הרב מאיר בן עדה הי"ו

השתקן שנהיה לדיין

יהיה זה בערב האחרון לשהותו של רבי יצחק הורביץ בברודי. רבים מבני העיר באו להיפרד ממנו לשלום. בין הבאים היה גם ר' יהושע. ברגע האחרון, לפני שיצא אל בית הרב, החליט ליטול עימו את דפי החידושים שכתב.

הוא נכנס לחדרו של הרב, שכמעט מעולם לא החליף עימו מילה, ובחוסר-נחיות בולט, מהולה בביישנות וענווה הניח לפניו את הקובץ. בתוך כך ביקשו אנשים נוספים להיכנס אל הרב. הזמן לא היה כשיר להאריך בדיבור, אך הרב הבטיח לר' יהושע כי יעיין בחידושיו בהמשך הערב. ר' יהושע הרכין את ראשו ביראה נפרד לשלום ויצא ממעון הרב, בדרכו לביתו החל מצפוננו לייסרו. על שפגם בערך לימוד התורה לשמה, שעליו הקפיד כל השנים. במחשבה שנייה הרגיע את עצמו באומרו, כי משהו הרי חייב לומר לו אם צועד הוא בלימודו בדרך הישרה, או שמא חלילה הוא מגלה פנים בתורה שלא כהלכה. אם

מכוון הוא לאמיתה של תורה, או חלילה, לא.

באותו לילה לא שכב רבה של ברודי, רבי יצחק, לישון. לאחר שאחרון בני העיר נפרד ממנו לשלום, החל לעיין בכתביו של ר' יהושע. במשך שעות ארוכות לא הצליח להתנתק מן הקובץ המופלא שבידו. הוא עבר על הכתבים שורה אחר שורה, עמוד אחר עמוד, בלע בשקיקה את הכתוב בהם, והשתוממותו גברה והלכה.

"האם יתכן שבקהילתי נמצא יהודי כזה, ואני לא הכרתיו?!", תמה שוב ושוב. הוא חש מעט אשמה על שלא קרב די הצורך את הצנועים, השקטים והלא מתבלטים שבין חובשי בית המדרש. "הלוא זהו גאון עצום בתורה, שאני הייתי ראוי להיות תלמידו!", הוסיף להרהר בעודו מוסיף לקרוא את הכתבים.

למחרת זימן אליו רבי יצחק את ראשי ברודי ופרנסיה. הוא סיפר להם על הגלוי המדהים שנתגלה לו. והצליח להדביק בהתפעלותו גם אותם. לאחר סידרה קדחתנית של התייעצויות וחלופי דברים עם כל הנוגעים בדבר, כולל עם ה'תגלית' עצמה, עברה השמועה בעיר: דיין חדש לברודי, הלוא הוא ר' יהושע, שנקרא שמו מעתה – 'רבי יהושע הדיין', שהיה מוכר בפי כל 'ר' יהושע השקט"

יתרה מזו, מכיוון שמעולם לא העמיד את הישגיו לביקורתם של אחרים, נוצר מצב, שאפילו הוא עצמו לא ידע כיצד להעריך את עצמו. ומה מידת הבנתו ועמקותו בתורה. ***

בשעת לילה מאוחרת, כשביט-המדרש היה מתרוקן ברובו נהג להעלות על הכתב את חידושיו שנתחדשו לו במשך היום, מבלי שאיש יראה או יידע על כך. באותה תקופה עסק בברור סוגיות והלכות סבוכות בדני

אתם ספר המידות!

במנון שיר הדין ושלום הדין ושלום הדין - גאון נא, בני-ימים אילנים ואינם יושבים ויושבים לזכום במושב (אביבה ד')

חושן-משפט, והחידושים שהעלה על הכתב הצטברו לספר עב כרס.

לא פעם השתוקק לבחון אם חידושיו אכן אמיתיים, ואם הם ראויים לראות את אור-הדפוס. ואם אכן כיוון לאמיתה של תורה. אך אל מי יפנה, מבלי שיאלץ לזאת מסגירותו, ולהתוודע לרבים? היה אדם אחד בעיר שר' יהושע חש כי יוכל לבטוח בו. היה זה אב בית הדין ורבה של ברודי, רבי יצחק הורביץ. פעמים רבות כמעט החליט ללכת לביתו ולהציג לפניו את חידושיו, עמ"נ לקבל את הסכמתו, אך בכל פעם דחה זאת מסיבה אחרת. כנראה שלא היה זה הזמן המתאים לגילויים של כתבים אלו. ***

חלפו ימים ובינתיים נפוצה בברודי השמועה, כי רבם עומד בקרוב לקבל עליו את משרת הרבנות בעיר המבורג המעטירה. תושבי העיר הצטערו צער רב על רבם העוזב אותם. אמנם לא חסרו בברודי תלמידי-חכמים, אך כאשר יש צורך למצוא ממלא-מקום לרבי יצחק הורביץ, שהיה לדעת הכל משכמו ומעלה, לא היה קל למצוא מעמד הולם. במיוחד הצטער ר' יהושע שעוד מעט לא יתאפשר לו לממש את משאלתו. להראות את כתביו לרבי יצחק. בליבו נשא תפילה חרישית, שיוכל למצוא את הזמן והמקום הנכונים לקבל הסכמה על כתביו. ***

סיפור לשולחן שבת

שעת ערב מאוחרת, שקט אופק את העיירה, ועלטה כיסתה את כולה. רבים מתושבי העיר ברודי כבר סעדו את ארוחת הערב והתכוננו לשנת הלילה, לחדש את כוחותיהם ליום המחר. רק בבית-המדרש הגדול שבברודי האירו האורות ומתוכו נשמעו ברמה קולותיהם של הלומדים. למדני העיר, ובברודי היו רבים כאלה. ישבו בבית המדרש והתנצחו בדברי תורה, בקבוצות או בחברותות. לא נראו עליהם סימני עייפות. להיפך, חדווה מיוחדת הייתה נסוכה על פניהם, וברק של אושר נשקף מעיניהם. לעומד על סף בית המדרש, נראה היה כאילו אמצע היום כעת, והשינה מהם והלאה. ***

בירכתי בית-המדרש, חבוי מעט בגומחה שבקצה הקיר המערבי, ישב ר' יהושע כשהוא נשען על דוכנו. זו הייתה פינתו הקבועה. ערמה של ספרים פתוחים הצטברה על הדוכן, ועיניו התרוצצו מספר אחד למשנהו. מפעם לפעם הזיז הצידה את

אחד הספרים, כדי לפנות מקום לספר נוסף ששלף מארון הספרים.

ר' יהושע היה כמעט היחיד בבית-המדרש שלא היה לו בן-זוג, חברותא ללימודו. הוא היה אדם צנוע, שקט ומוסגר ביותר, שמיטע לבוא במגע עם הבריות. אפילו כשהלך ברחוב ובגש משהו מוכך, העדיף להנדי ראשו לשלום ולהמשיך בדרכו. גם עתה, כשישב במקומו, שקוע בלימודו בספריו, נראה היה כאילו הוא מנותק כליל מכל הסובב אותו.

איש לא הצליח לתהות על קנקנו של ר' יהושע ולעמוד על מהותו. חבריו לבית-המדרש, שראוהו שוקד על תלמודו יומם ולילה, אמנם, נהגו בו דרך-ארץ, אך זאת בעיקר משום שלא הכירוהו, ומשום שלא יכלו להוכיח כי איננו תלמיד-חכם. למעשה, בכל העיר ברודי כולה לא היה איש שהכיר את פנימו של ר' יהושע, ויכול היה לתהות על קנקנו. ולמעשה גם רמת לימודו הייתה נסתרת מעיני הכל.

האמת הייתה שר' יהושע הצטיין בשילוב נדיר של עמקות רבה, חדות המחשבה והתמדה בלתי-מצויה, כישרונות ברוכות אלו אשר בהן ניחן נתנו לו עוצמה רבה בלימודו. החיבור של שלש התכונות האלה, הניב תוצאה שהייתה עשויה להדהים כל אחד מלמדני ברודי, אילו רק ידעו זאת. אבל ר' יהושע עשה הכל כדי שאיש לא ידע על כך.

הכנסים של הרב שלום ארוש שליט"א לשבוע הקרוב

יום ד' בירושלים
 ישיבת חוט של חסד שמואל הנביא 13
 שיעור קבוע בהלכה בשעה 20:40
 ולאחמ"כ שיעור ראש הישיבה בשעה 21:00

יום ב' כו' אייר (21/05/2017)
גבעת שמואל והסביבה
 מושכן שלמה רח' הנשיא 1
בשעה: 21:00

יום ה' בחולון (תל גיבורים) רח' המועפילים
 פינת המצודה ב"ב צ"ש חללי צה"ל

חינוך באהבה

שעורי-בית בעד או נגד? פרק ד' מאת הרב יצחק אבוחצירא. יועץ חינוכי ומחנך בת"ת "שלום בניך"

כבר הזכרנו, שכאשר נבין מדוע שעורי הבית חשובים לנו ולילד, נוכל להיות שותפים פעילים בהכנתם, נעזור ברצון והכי חשוב נשמח בהם ונפיק מהם תועלת.

בשבועות הקודמים התמקדנו ב-4 מטרות.

1. להפוך את הילד מתלמיד-ללומד עצמאי.
 2. להעסיק אותו ולמנוע ממנו בטלה.
 3. להרגילו ללמוד גם בבית.
 4. לחנכו לאחריות.
- השבוע נלמד על יעילות שעורי הבית כשיש לילד "סדר יום".**

חוסר סדר, עולה ביוקר.

"אמא! איזה כסף, יש לי היום מלא שיעורים!" תגידו! יצא לכם פעם לשמוע מהילד שלכם משפט כזה? בוודאי שלא! אתם יודעים למה? כי מעטים מאוד הילדים, שמכינים בחשק ובשמחה את שעורי הבית, שהרי הילד מטבעו מעדיף משחק על לימוד.

כאשר אנחנו קוראים לילד להכין שיעורים, הילד מרגיש ששעורי הבית "גוזלים" ממנו את זמן המשחקים. לכן אין סיבה מוצדקת, שהילד ירצה להכין שיעורים. במיוחד מתעצמת ההתנגדות, בבתים בהם אין זמן קבוע להכנה וההורים צריכים "לשלוף" את הילד מהמחשב או מהמשחק, לעזור אותו מקריאת ספר בדיוק באמצע המתח או לקרוא לו שעה מהחלון כדי שיעלה ממשחק הכדורגל במגרש השכונתי.

שליפה זו באמצע משחק או עיסוק אחר, היא מקור לוויכוחים, למריבות ולעימות יום יומי עם הילד. העימות אינו רק בשל הכנת השיעורים, אלא הוא בעיקר- בגלל גזילת העיסוק הקודם.

בעקבות העימות המתמשך, להורים כבר אין כוח לריב והם אינם מוכנים להשתגע, בשביל המחויבות של הילד ונותנים לו "להסתדר" לבד עם השיעורים ועם המחנך.

בקיצור- גם מתווכחים ורבים עם הילד וגם השיעורים בסופו של יום, לא מוכנים. אם נחפש "אשמים" באי הכנת השיעורים של הילד, נמצא שהבעיה משותפת גם להורים וגם לילד.

אמנם הילד חייב להפנים שיש לו מחויבות

להכנתם, אך מאחר ואנו ההורים צריכים לקבוע את החוקים בבית ואנחנו צריכים לחנך את הילד ולא הוא אותנו, העול בהכנת השיעורים נופל בסוף גם עלינו.

ההבדל בין עידן לדני

אני זוכר בילדותי, בבניין הדירות בו גרנו, היו לי 2 שכנים-חברים, עידן ודני. כל ערב, בערך מהשעה 6, אמא של דני הייתה צועקת לו מהחלון "דני תעל הירס לנו כי הוא צריך לעלות, אך דני כלל לא התייחס לצעקות של אמא שלו. "בואו נמשיך! הוא אמר לכולם- יש לי לפחות עוד חצי שעה" כעבור 4 דקות שוב נשמעה הצעקה מהחלון "דני תעלה הירס אבל דני כאילו לא שומע. וכך זה נמשך כמחצית השעה.

רק אחרי 3 קריאות מהחלון של "דני אם לא תעלה מיד, אני יורד ת!" דני היה עולה הביתה.

אצל עידן, זה היה בדיוק הפוך. בשעה רבע לשבע כמו שעון, אבא של עידן היה מוציא את הראש מהחלון של הסלון והיה קורא לו פעם אחת: "עידן! רבע לשבע" ועידן היה עוזב הכל, מזנק ועולה לבית.

כשהייתי קטן לא הבנתי איך אבא של עידן "לוחץ על הכפתור" והבן שלו עולה לבית ואפילו יהיה זה באמצע המשחק. אבל כששיחקתי אצלו בבית שמתי לב, שגם כשלא ירדנו למטה, אביו היה ניגש לחדר המשחקים בשעה הקבועה ומוזכר לו: "עידן! רבע לשבע" ועידן היה אומר לי: "טוב בא נסדר, כי נגמר הזמן ואני צריך להכין שיעורים". בבית של עידן היו מדברים "בקודים של כללים".

אני זוכר שעל הספרייה שלו, היה מודבק דף מקושט שהיה כתוב עליו "סדר-היום של עידן" ושם היו מפורטים כל הפעולות שעליו לעשות כל יום. עידן והוריו עבדו במשך תקופה ארוכה על סדר היום ובשלב מסוים הוא כבר התרגל, עד שזה כבר נהפך אצלו לטבע.

סדר יום- מונע חיכוך.

במובן מסוים שעורי הבית הם טובים ומועילים גם לנו ההורים. שהרי בצורה עקיפה, שעורי הבית מחנכים אותנו ליצור בבית "סדר יום". ולמה זה חשוב? כי אם נתבונן נשים לב,

שכמעט אצל רוב הילדים שעורי הבית יהיו מוכנים רק כשיתלו אליהם צעקות, אימונים ומריבות. אצל כל אותם ילדים שמוציאים את המיץ עד שהשיעורים ייגמרו, אפשר להציג נתון משותף- "אין להם בבית סדר-יום קבוע". בכדי להושיב את הילד להכין שיעורים, צריך לריב איתו.

לעומת זאת ילד שהרגילו אותו- שיש לו בבית "סדר יום" הוא יודע שבשעה קבועה וידועה מראש, הוא צריך לסיים ולעזוב את כל העיסוקים ולהכין שיעורים. הילד בעצמו תוך כדי האימון על "שמירת הזמנים" שנקבעו בסדר-יום, לומד להפנים את חשיבות הזמן ולמלא את מחויבותו בזמן שנקבע לכך.

כמובן, בכדי להרגיל את הילד להיות "שומר זמנים" זה דורש הכנה ועבודה של ההורים, אך לאחר ההרגל, זה פותר אותנו ממריבות וימיות בהתארגנות של הילדים.

אחת הטכניקות המועילות ביותר, ליצור ילדים מחונכים ומושמעים- היא בניית תכנית משותפת, שתעזור לילדים לפתח יותר אחריות. התכנית תכלול לוח-זמנים מפורט של שעות אחר-הצהריים, ובו זמן מוגדר שיוקצה להכנת שעורי-הבית. לוח הזמנים של כל ילד ייתלה במקום מרכזי כמו המטבח ובחדרו של כל ילד.

בנוסף-לכן, תכלול התכנית גם הבהרות לגבי "מניעת זכויות" באם המשימה של הכנת שיעורי הבית לא מולאה. אין צורך להעניש, אך למנוע הטבה זה מועיל במיוחד. למשל להסכים עם הילד ולכתוב זאת במפורש שמי שלא ממלא אחר חובתו- למשל, להגיע בשעה 7 להכנת שיעורים במקום הקבוע, למחרת לא יוכל לרדת לשחק למטה או לרכב על האופניים וכדו'.

חשוב מאוד ללמד את הילד כיצד לארגן את הזמן לפי סדר היום. כך יהיה ברור מתי זה זמן הכנת שיעורי בית ומתי זה זמן למשחק עם חברים.

כאשר אנחנו מכינים ביחד עם הילד את הטבלה היומית המחולקת לשעות היום, אל לנו לצפות לציות מיידי. עלינו להתאזר בסבלנות ולהזכיר לו מידי פעם בנחת, מה מצופה ממנו בכל שעה. "דודי! מה שעה עכשיו?" תשאלו את הילד. "אמא השעה 6" תשאלו שוב בחיוך: "ואתה זוכר מה צריך לעשות בשעה שש ורבע?" כמובן חשוב לעשות את הסדר יום כמבצע בפני עצמו, ובשביל ההתחלה לפרגן הרבה ולהבטיח פרס יפה לאחר שבוע של הצלחה. יש לזכור שחובה עלינו להתאפק ולהיות סבלניים ואסור לגרום שהסדר יום ייחפך לקרב או למריבה.

כמו גמילה מטיטול

כמובן בכדי שנצלח בע"ה, להטמיע את חשיבות סדר היום, עלינו לשוחח הרבה עם הילד ולהסביר לו את חשיבות הסדר יום ושכן יוכל לגדול להיות יהודי כשר ולעשות רצון ה' ולשמח את ההורים ואת המורה בביתה. חשוב מאוד- לפרגן לו על כל הצלחה ואפילו הקטנה ביותר ובמיוחד על זה שזכר לבד מה מוטל עליו לעשות. אפשר לעשות מזה אפילו משחק. אמא יושבת בין

כל הילדים ופתאום מסתכלת על השעון ומכריזה: "השעה 8 בערב!" כולם צריכים להבין למה אמא מתכוונת ולעשות את הפעולה המתאימה- נגיד ללכת לישון. אח"כ אמא אומרת: "השעה 7 בבוקר" וכולם צריכים לקום מהשינה. "השעה 6 בערב" וכולם מסדרים את שעורי הבית על השולחן.

גמילה מחוסר סדר יום, היא כמו גמילה מטיטול. כאשר התינוק עם טיטול, הוא לא אמור לחשוב איפה הוא נמצא ולהתכונן לקראת עשיית הצרכים שהרי יש לו טיטול. לעומת ילד שמתחיל להיגמל אנחנו נשאל אותו ונזכיר לו כל כמה דקות ובמיוחד לפני היציאה מהבית: "מוטי, אתה צריך לשירותים?" לכן, בכדי להצליח בסדר יום צריך לשנות הרגלים ולזה צריך הרבה תזכורות בשביל להעלות לילד את רמת ה"מודעות".

דבר נוסף וחשוב לא פחות הוא- להיות עקבי, תוך הצבת גבולות ברורים. לדוגמה אם החלטנו שיוסי קודם מכין שיעורים ורק אחר כך הוא יוצא לשחק. אז "אין לצאת לשחק עם חברים לפני הכנת שיעורי הבית..." יוסי יבקש, ינדנד, יבכה, אם נהיה עקביים- יוסי יפנים שחוק זה חוק.

כמובן כפי שהזכרנו שבוע שעבר בכדי ללמוד בע"ה בחינוך הילדים, דרושה עבודת צוות, שותפות ותמימות דעים של ההורים. כך בתפילה ורצון אמיתי לעזור לילד לגדול כיהודי כשר בע"ה נצלח.

לייעוץ טלפוני ללא תשלום/או לתיאום פגישה צור קשר בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 0548-434-435
מייל: a0548434435@gmail.com

בדיחות הדעת

קבצן דופק על דלתו של איש עשיר ומבקש נדבה.
אומר העשיר: "אני לא נותן נדבות, אבל... יש לי בחור שמכסח את הדשא שאני נותן לו מאה שקל. תעשה אתה את העבודה ותאמן לך מאה וחמישים".
אומר הקבצן: "אין צורך שתפגע בפרנסה שלו. תן לו שימשך לכסח במאה ותן לי את החמישים העודפים".

זמנים בהר בחוקותי תשע"ז

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע
18:56	19:13	18:07	19:13
20:13	20:15	20:16	20:13
20:49	20:47	20:50	20:47

הפטרות השבת ידמיה טז' יז' "ה' עזי ומעוזי"
שבת מברכין הודש סיון ר"ח ביום ו'
המולד: ליל שישי שעה 20:32, 12 חלקים
י"ל ע"י מוסדות "הוש של חסד"
רמ' שמואל הנביא 13 ת.ד. 57669 י-ם
טל' 02-5812210 פקס 02-5812252
לקבלה בדוא"ל ולתגובות כתבו לנו:
5812210@gmail.com

נסעת בושעת
סיסה לאון עם הרגנית ארז תחי

יום חמישי כ"ח סיון 22.06.17
עד יום שני כ' תמוז 26.06.17

דני ונחמן מברסלב. רבי נתן
דבלי עם סוס. רבי ילי יצחק מברדיצ'ב

ארוחות ביתיות ומושקעות.
לינה נעימה, הדרכה ועוד...

02-5812210